

πολικώτεροι εἶναι οἱ Ἐπικνημίδιοι Λοκροὶ, κληθεῖστές ὑπὸ Κνημίδος τῆ Ὀρεος, ὡς περ καὶ Ἵποκνημίδιοι, τὸ ὅποιον Ὀρος κοινῶς ὀνομάζεται Χλωμός, καὶ τὰ Βενὰ τῆ Ταλαντίε. τῶν Πόλις ἦτον ἡ Κνημὶς, ὁμονύμως τῆ Ὀρει λεγομένη, ἣτις καὶ Κνημίδες ὀνομάζετο, Παραθαλασσία. ὁμοίως καὶ Ὀρώσιον Πόλις ποτὲ τῆ Λοκρῶν, καὶ ἕτερα Πόλις αὐτῶν, Κυρὸς λεγομένη, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκατοίκησαν ὁ Δόκιαιων. πλησίον ταύτης κεῖται καὶ Ἀκρωτήριον τῆ αὐτῆ ὀνόματος. μετὰ τῆς Ἀταλαντίε Νήσου, καὶ τῆς Κνημίδων, πανυῦ εἰς μία Πόλις αὐτῶν εἶναι, ἀλλὰ Κωμαι μόνον, καί τις Κωμόπολις ὑπὸ τῆ Κνημίν τὸ Ὀρος, Ταλαντίον καλεμένη, μεθ' ὅρου Ἐπισκόπε ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπλίτῃ, ἀπτικρὺ τῆς Ἀταλαντίε Νήσου, ἢ ὁποία Ταλατοννήσι κοινῶς λέγεται, καὶ ὀλίγον ὑπερκειμένη τῆ Αἰγιάλῃ τῆ Εὐβοικῆ Κόλπε. εἰς αὐτὸ τὸ Τολαντίον ἴδον ἐπιγραφὰς πολλὰς, ἀλλὰ διεφθαρμένας, εἰς τὸν Ἅγιον Παρτελεήμονα: „ Ἀγαθὰ τύχα δάμω. Ὀπέντιοι „ ἔδωκαν . . . . . τικον αὐτοὶ καὶ Ἄνγοι . . . . . „ ἀσυλίαν καὶ αὐτοῖς καὶ κατὰ Θάλασσαν τ . . . . . „ Ἀρχοντος Ἐροδάμω Νικόβουλος Νικοτέα. εἰς δὲ τὸν Ἅγιον Νικόλαον: Ἡρόδοτος λάμπων Ἀμφιανθέοις, „ καὶ ἕτερα: „ Ὁ παλαιὸς Τάτιος ὁ πολιχέτω . . . . . καὶ ἄλλας διεφθαρμένας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι΄.

Περὶ τῆς Βοιωτίας.

1. ΣΥνέχεται μετὰ τῆς Ἐπικνημίδιους Λοκρούς ὑπὸ Μεσημβρίας αὐτῆς ἡ Βοιωτία, Σατραπία μεγάλη, κληθεῖσα ὑπὸ Βοιωτῆ τῆ Ἰθωνῆ καὶ τῆς Μελάμπης, ἢ τῆς Ἀρνης, ἢ ὁποία λάθρα τεκῆσα αὐτὸν, περὶ βοῶν ἔθετο κόωρες, καὶ τὸν Εὐφορίωνα λέγοντα. „ Βοιωτὸν δ' ὀνόμασε, τὸ γὰρ „ καλέσαντο Νομῆες, ὅτι ῥὰ πατράῃσι βοῶν ἀπεθῆκα-

„ τὸ Κόσφοις ”. τῆ δὲ Ἰθωνῆ Πατὴρ ἢ ὁ Ἀμφικτύων·
 ἢ ὠνομάθη Βοιωτία, ἀπὸ τῆς βοῦς τῆς καθηγησαμένης
 αὐτόθι τῷ Κάδμῳ, ἀπερχομένη εἰς τὰς ἐν Φωκίδι Δελ-
 φούς, ὁ ὁποῖος πληρώσας τὴν τιμὴν αὐτῆς, τὴν ἐλόδθε-
 ρωσεν ἐκ τῆ Βεκωλείας τῆ Πελάγοντος, κατὰ τὸν χρησμὸν
 τὸν δοθέντα αὐτῷ παρὰ τῆ Μαντείας· εἶχον αὐτῇ ἡ βοῦς
 ἑκατέρωθεν τῆ πλοῦρων σημεῖα λευκά, εἰκόνα Σελλῶν
 παυσελῶν ἐμφαίνοντα· προσερέθη δὲ εἰς τὸν Κάδμον, καὶ
 εἰς τὰς συτρόφους τὰ ὑπὸ τῆ ἐν Δελφοῖς Μαντείου, ὅτα
 ἐκεῖ νὰ κτίσωσι Πόλιν, καὶ νὰ κατοικήσωσιν, ὅπως νὰ ἰ-
 δῶσι βοῦν ἀποσαμνύου ἐκ τῆς ὁδοῦ νὰ πέσῃ, καὶ τὸν Ἀ-
 πολλόδαρον βιβλ. γ'. „ Χρηῖσται δὲ καθοδηγῶ βοῖ, καὶ Πό-
 λιν κτίξουσιν, εἴδα αὐτὴν πέσῃ καμῖσα ” τὸ ἄπαῖον ἰ-
 δόντες, τελευταῖον ἀπετέλεσαν· ὅπως ὁ Κάδμος θυσιάσας
 τὴν βοῦν, ἔσειλε τὰς δύο φίλας αὐτῆ τὸν Διηϊόλεοντα, καὶ
 τὸν Σείφον νὰ φέρωσιν ὕδωρ ἐκ τῆς Κρήνης τῆ Ἀρεως,
 τὰς ὁποῖους ἀπέκτεινε Δράκων ὁ φύλαξ τῆς Κρήνης· ὕ-
 σερρον δὲ κτεῖνας κατονὶ τὸν Δράκοντα ὁ Κάδμος, ἔσπειρε
 τὰς ὀδόντας αὐτῆ, ἐκ τῆς ὁποῖων ἐφύτρωσαν οἱ Χρυσοπή-
 λικες Γίγαντες, καὶ τὰ ἐξῆς· τότε δὲ ἐκτίσθη ἐκεῖ τὴν
 Καδμείαν μόνον, ἔ μὲν δὲ καὶ τὰς Θήβας. Ἄλλοι πάλιν
 λέγουσι, νὰ ἐκλήθησαν Βοιωτοὶ παρὰ βοῦς, ὡς μὴ ὄντες
 ταῖς διανοίαις ἄγαν δίκνητοι· ὄθον καὶ παρρημία παρὰ
 „ τῷ Πινδάρῳ. ” Βοιωτία ὡς καθ' ἑαυτὴν σκώπτουται οἱ
 Βοιωτοὶ, καὶ πάντες οἱ ἀμβλεῖς τὸν νῦν. Πρότερον ἡ Βοιω-
 τία ἐκαλεῖτο Ἀωνία, καὶ Ὠγυγία, ἀπὸ Ὠγύγου τοῦ
 Ἀυτόχθονος Βασιλέως τῆς Ἡκτιῶν, τῆς οἰκησαύτων παρῶ-
 τον τὴν Θηβαΐδα· ἔχει ἡ Βοιωτία ἀπ' Ἀνατολῶν τὸν
 Ἐυβοϊκὸν Κόλπον, καὶ τὴν Ἐυβοίαν, ἀπὸ Βορείως τοὺς
 Λοκρῆς καὶ τὸν Ὀιτέον Κόλπον, ἀπὸ Δυσμῶν τὴν Φω-
 κίδα, καὶ τὸν Κορινθιακὸν Κόλπον, καὶ ἀπὸ Μεσημβρίας
 τὴν Ἀττικὴν.

2. Οἱ Βοιωτοὶ ἐσάθησαν τοπάλαι ἀνδρεῖοι, γυμνασί-
 κοί

κοί, ἄκρως καταγινομένοι περὶ τὴν ἐπιμέλειαν τῆς γυμνασίας ὤρισαν καὶ μέρος τῆς Θεσσαλίας, ἀφ' ἧς Ἀιολεῖς ἐκλήθησαν. ὁ Ἡρακλῆς μὲν τὴν ἀναγωγὴν τῆς Θεσσεως, καὶ τῆς Κερβέρου ἐκ τῆς Ἄδου, ἐλθὼν εἰς Θήβας, καὶ ἰδὼν τὸν Βασιλέα αὐτῆς Λύκον, στυγοχωροῦντα τὴν Γυναῖκά τε Μεγάρων, διὰ τὴν τὴν πάρῃ αὐτὸς εἰς γυναῖκά τε, τοξόσας τὴν ἐφόδοσεν· διὰ τῶν ὁποίων τὸν θάνατον ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα, ἔφερον εἰς τὸν Ἡρακλέα τὴν μαίαν, ὅς τις ἐκφρων γυνόμενος, ἐφόδοσεν τὴν γυναῖκά τε Μεγάρων, καὶ τὰς παῖδας τε. Ἐπαρηγύριζον οἱ Βοιωτὶ καὶ διαφόροις Παναγύρις, Ἀγῶνας τε καὶ Ἐορτὰς, εἰς μὲν τὰς Θήβας τὰ Ἡράκλεια, ἄτινα καὶ Ἰολαία ἐκάλειν· εἰς τὰς Θεσπειὰς τὰ Ἐρώτεια· εἰς τὰς Πλαταιὰς τὰ Ἐλοθέτεια· εἰς τὴν Ὀρχομενὸν τὰ Χαριτήσια· εἰς τὴν Λεβαδίαν τὰ Βασίλεια, ἢ καὶ Τροφῶνια· εἰς τὸν Ὠρωπὸν τὰ Ἀμφικαῖα. οἱ Πλαταιεῖς ἐπαρηγύριζον προσέτι καὶ τὰ Δαίδαλα, δι' αἰτίαν τοιαύτην: ἡ Ἥρα κακίσασα τὸν Διὸς, καὶ ἀναχώσασα ἀπ' αὐτῆς, διέτριβεν εἰς τὴν Ἐυβοίαν, ὃ δὲ Ζεὺς μὴ δυσηθεῖς διὰ πολλῶν τρόπων τὴν φιλιώθη μὲ αὐτὴν, ἀπῆλθεν εἰς τὸν Κιθαιρῶνα τὸν Βασιλέα τῆς Πλαταιῶν, (ὅς τις ἦτον εἰς τὴν σοφίαν, καὶ ἐπιτηδειότητα, ὡς οὐδεὶς ἄλλος) καὶ ἐπῆρε βεβλήν ἀπ' αὐτῆς, ὅτι τὴν ἠθελε βάλῃ εἰς τὴν Ἀμαξῶν ξύλινον εἶδωλον, καὶ τὴν τὴν σκεπάσῃ, καὶ τὴν προσάξῃ τὰς περιφέροντας τὴν Ἀμαξῶν τὴν κηρύττωσιν, ὅτι οὐδὸν τῆς Ἀμάξης εἶναι ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἀσωποῦ ἢ Πλάταια, τὴν ὁποῖαν ὁ Ζεὺς θέλει τὴν λάβῃ εἰς γυναῖκά τε. τῆς τελεθούτος, τὸ ἠέκουσε καὶ ἡ Ἥρα, καὶ δραμεῖσα εἰς τὴν Ἀμαξῶν τὴν ἰδῆ τὸ ἀκρωτὸν, καὶ περιρρήξασα τὴν ἐδῆται τὴν Ἀγάλματος, βλέπει ὅχι τὴν Πλάταιαν, ἀλλὰ ξύλινον εἶδωλον· γέσσα δὲ πῶς ἠπατήθη, εὐθύς ἐφιλιώθη μὲ αὐτὸν τὸν Δία. εἰς μνήμην λοιπὸν ταύτης τῆς φιλιώσεως, εὐορτάζον τὰ Δαίδαλα. Δαίδαλα δὲ οἱ πάλαι τὰ Ξόανα ἐκάλειν.

3. Ποταμοὶ ὀνομαστοὶ τῆς Βοιωτίας εἶναι ὁ Βοάγειος, κοινῶς λεγόμενος Γαβειὰς, τὰς ἀρχὰς ἔχων ἐκ τῆς Φωκικῶν Ὀρῶν, καὶ τὸν Γεωγράφον, πλησίον τῆς Λιλαίας ποτὲ Πόλεως, ὁ ὁποῖος δεχόμενος ἐν ἑαυτῷ πολλὰ ἄλλα ὕδατα, καὶ τὸν Κηφισὸν, ἦτοι τὸ Μαυροπέρι, ἀφ' ἧς πολλάκις καὶ αὐτὸς Κηφισὸς μετονομάζεται, πίπτει τελευταῖον εἰς τὰς Χονδύτρας, διὰ τῆς Κοπαίδος Λίμνης, ἣτις καὶ Κηφισίς ἀπ' αὐτῆς παρονομάζεται, καὶ κοινῶς λέγεται ἢ Λίμνη τῆς Ταπόλιας. ἕτος ὁ Βοάγειος Ποταμὸς πολλακις, καὶ μάλιστα τὸ θέρος ὀλοτελῶς σχεδὸν ξηραίνεται, πολλάκις δὲ τσῆτον ὕδωρ καταφέρει, ὥστε ἐκχυλᾶται, καὶ πελαγίζει τὸν Κάμπον. ὁ Μέλας, κοινῶς λεγόμενος Μαυροπόταμος, ὃς τις ἔχει τὰς ἀρχὰς ἀπ' αὐτῆς τῆς ποτὲ πόλιν τῆς Ὀρχομενίων, ἢ ὁποῖα παλαιῶν καλεῖται καίτοι Κώμη, Σκειπῆ. „ Πολὺς καὶ πλοῖμος ἐν πηγαῖς μόνος τῆς Ἑλληνικῶν Ποταμῶν (καὶ τὸν Πλάταρχον ἐν τῷ τῆς Σύλα βίῳ.) αὐξόμενος δὲ ὑπὸ τροπᾶς θερινᾶς, ὡσπερ ὁ Νεῖλος, καὶ φέρων ὅμοια τοῖς ἐκεῖ τὰ φύομενα, πλὴν ἀκαρπᾶ, καὶ ἀναυξῆ, πόρρω δὲ ἐσφόρισιν, ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖστον ὄρθυς εἰς Λίμνας τυφλὰς καὶ ὑλώδεις ἀφανίζεται· μέρος δὲ οὐ πολὺ τῆς Κηφισῶ συμμίγνυται, περὶ ὃν τόπον μάλιστα ἢ Λίμνη δοκεῖ τὸν αὐλητικὸν ἐκφέρειν κάλαμον”. Εἰς αὐτῆς τῆς Λίμνης βυθίζονται καὶ ἄλλοι Ποταμοὶ, οἷον ὁ Περμησὸς, καὶ ὁ Ὀλμειος, τρέχοντες ἐκ τῆς Ὀρῶν τῆς περὶ τὸν Ἐλικῶνα, καὶ κείθεν ὀλίγον δι' ὑπογείων Σωλῶων διερχόμενοι, ὅλοι ὁμῶς ἐξέρχονται ἐπὶ πολὺ σμακραὶ τῆς Λαρυμνῆς ποτὲ Πόλεως, καὶ εἰς τὸ Σκειπονέρι, καὶ τελευταῖον εἰς τὸν Εὐβοϊκὸν Κόλπον εἰσέρχονται. ὁ Ἰσμῆνός, ὃς τις καὶ Ἰσμίνιος λέγεται, εἰσβάλλων εἰς τὸν τῆς Εὐβοίας Εὐρεπον, μεταξὺ τῆς Αὐλίδος, καὶ τῆς Σαλμωνέως τῆς ποτὲ Πόλεως, ἀπὸ τῶ ὁποῖα Ποταμῶ ἐκαλεῖντο οἱ Θηβαῖοι Ἰσμῆνιοι, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῆς Ἰσμῆνίδες, καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἰσμίνιος.

ἔτος ὁ Πλωταμὸς πορὸ πολλὰ εἰλεψεν. ὁ Ἀσωπὸς, ὃς τις χωρίζει τὴν Βοιωτίαν τῆς Ἀττικῆς, εἶναι ἐκεῖνος, εἰς τὸν ὁποῖον κεῖται ἡ Γέφυρα τῆς Μητροπόλεως, εἰσερχόμενος εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, μεταξύ τῆς Κυουσάρας, καὶ τῆς Χερσονήσου τῆς Ἀκρωτείων. ὁ Ὑψαρνος, καὶ ἄλλοι τινές, περὶ τῶν ὁποίων ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ῥηθῆσεται. Γράφουσι τινές γὰρ ἦτον καὶ φρέαρ εἰς τὴν Βοιωτίαν, πρὸ ὁποῖου τὸ ὕδωρ ἐθανάτωνε τοὺς πίνοντας, καὶ τὰ ἐξῆς.

4. Ὄρη περὶ τῆς Βοιωτίας εἶναι ὁ Ἐλικῶν, κοινῶς Λικῶνα, καὶ Παλαιόβενα, τὸ διάσημον καὶ περὶφημον εἰς τὰς Ποιητὰς, ἀφιερωμένον εἰς τὰς Μῆσας, αἵτινες ἐν αὐτῷ ὑμνοῦσι τὸν Πατέρα αὐτῶν, διὰ χορῶν καὶ μουσικῶν ᾠδῶν, ἅπτο τὰ ὁποῖα Ὄρους Ἐλικωνίδες αὐταὶ ἐκλήθησαν. τὸτο εἶναι τὸ δόφορώτατον πάντων τῶν ἄλλων Ὄρων τῆς Ἑλλάδος, ἀμφιλαφές καὶ κατάσκιον, δῶδες ἐκ τῶν Κέδρων καὶ Πόλων, καὶ ὄροσερον, εἰς τὸ ὁποῖον ἰσορῶσιν, ὅτι ἐφύεται φαρμακρὸν χόρτον, ἔτε γεννώνται ἐκεῖ Ζῶα, καὶ Θεῖα φαρμακερά. Πρῶτοι ἅπτε ἔφερον αἰδῶ καὶ δόσειαν τῶν Μῆσων ἐπὶ τῷ Ἐλικῶνος, ἐσάθησαν ὁ Ἐφιάλτης καὶ ὁ Ὄτος, ἄνομάσαντες αὐτὸ τὸ Ὄρος Ἱερὸν. εἰς τὴν Ἐλικῶνα ἦτον τὸ εἶδωλον τῆς Τιτθίος τῶν Μῆσων Εὐφήμης, καὶ τὸ Λίνε τῆς ἐνδόξε εἰς τὴν μουσικὴν τέχνην ἐκεῖ ἐφαίνετο ἀκόμη καὶ ὁ Ἀπόλλων χαλκῆς, καὶ ὁ Ἑρμῆς φιλοεικῶν μὲ αὐτὸν περὶ τῆς Κιθάρας ὁμοίως καὶ ὁ Θάμυρος τυφλός, τὴν συυτετεμμένον Λύραν ψηλαφῶν, καὶ ὁ Ἀεῖων καθεζόμενος ἐπὶ Δελφῖνος, καὶ ὁ Ἡσίοδος ἔχων τὴν κιθάραν εἰς τὰ γόνατα, καὶ ἄλλαι πολλαὶ εἰκότες τῶν μουσικῶν ἀνθρώπων. Πρὸς τὴν ὑπέρειαν αὐτῆς εἶναι ἡ Ἀγαπίπη Πηγή, εἰς τὸν τόπον τῶν Βασιλείων, κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον βιβλ. θ'. εἰς αὐτὸ τὸ Ὄρος γὰρ ἦτον καὶ ἡ Νύσα Κώμη τῆς Βάκχε, καὶ τὰ ἐξῆς ὁ Κιθαίρων κοινῶς Ἐλατειάς, κείμενον μεταξύ τῆς Βοιωτίας καὶ τῆς Ἀττικῆς.

τικῆς. Ἐπλήθυσαν ταῦτα τὰ δύο Ὄρη, ἀπὸ τῶν δύο Ἀ-
 δελφῶν τῶ Ἐλικῶνος, καὶ τῶ Κιθαίρωνος, πᾶν διαφόρους τὰς
 διαθέσεις τῶν τρόπων ἐχρηκότων· διότι ὁ μὲν Ἐλικῶν ἦ-
 τον αὐθροπὸς πρᾶος καὶ προσύλης, ὁ δὲ Κιθαίρων πλεο-
 νέκτης καὶ σκληρὸς, ὅς τις φονδίσας ἐρώτων τὸν Πατέρα τε,
 καὶ ὑπερον βεληθεὶς δολίως νὰ κρημνίσῃ διὰ νὰ θανατώσῃ
 καὶ τὸν Ἀδελφόν τε Ἐλικῶνα, συγκρημνίζεται μετ' αὐτὸν καὶ
 αὐτὸς, καὶ πελώπασιν ἀμφοτέροι' ὄθρον εἰς ὁμώνυμα Ὄρη
 μεταμορφούνται· καὶ ὁ μὲν Κιθαίρων τὸ Ὄρος διὰ τὴν ἀ-
 σέβειαν, Ἐεινυῶν Μῦθος παρονομάζεται, ὁ δὲ Ἐλικῶν
 διὰ τὴν φιλοσοργίαν, Μισῶν Ἐνδιαίτημα. εἰς τὸν Κιθαί-
 ρωνα εἶναι τὸ Σφραγίδιον Ἄντρον τῶν Κιθαίρωνιδων Νυμ-
 φῶν, ὑπὸ τῶ ὁποῖα μέχει τῆς Κορυφῆς τῶ Ὄρος εἶναι
 χεδὸν σάδιοι δεκαπέντε, ὅπερ ἦτον ὁ πολυφρύλλητος Βαι-
 μός· εἰς αὐτὸ τὰ Ὄρος ἰδῶν ὁ Τειρεσίας ὄφεις συμβουα-
 ζομένως, καὶ φονδίσας τὴν Θήλειαν, γίνεται Γυνή, εἴτα
 φονδίσας τὸν ἄρρενα, γίνεται αὐθὶς Ἄνῆρ· ἢ κατ' ἀλ-
 λης, γυνὴ ἐγένετο, ὅτι ἰδεὶ τὴν Ἀθλίωσιν γυμνῶ· μυθα-
 λογῶσιν, ὅτι φιλονεικήσαντες ποτὲ ὁ Ζεὺς, καὶ ἡ Ἥρα,
 περὶ τοῦ, ποῖος τάχα ἐν τῇ σπουδαίᾳ πειραστοτέρας ἡδα-
 ρῆς ἀπολαμβανέει; ὁ μὲν Ζεὺς λέγων, ὅτι αἱ Γυναικες,
 ἡ δὲ Ἥρα· ὅτι οἱ Ἄνδρες· ὄθρον συμφώνως κατέστησαν
 αἰρετὸν Κριτὴν τὸν Τειρεσίαν, νὰ διαρίσῃ ταύτην τὴν
 ὑπόθεσιν, ὅς τις ἀπέφηνεν, ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ
 Ἄνδρός ἡ Γυνή· διὰ τὴν ὁποίαν ἀπάφασιν ὀργισθεῖσα ἡ
 Ἥρα τὸν ἐτύφλωσεν· ὁ δὲ Ζεὺς τοῦ ἐχάρισεν ἀσφαλῆ
 τὴν μαντικὴν, καὶ ζωὴν πολυχρόνιον· τήτου τῶ Τειρεσίε ὁ
 Τάφος κεῖται εἰς τὸ Τιλφώσιον Ὄρος, ὅπερ καὶ αὐτὸ τῆς
 Βοιωτίας εἶναι, ὡσαύτ' καὶ τὸ Λειβήθριον, τὸ Λαφύσιον,
 τὸ Πῶον, καὶ ἄλλα, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις.

5. Πόλεις Παραθαλάσσιαι τῆς Βοιωτίας ἦσαν, εἰς μὲν
 τὸν Αἰγιαλὸν τῶ Κελασαίε Κόλπε, μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν
 Βελίδα τῆς Φωκίδος, ἡ Κρέισσα, ἡτις καὶ Κρόσις ἐλέ-

γετο,

γετο, κληθεῖσα ὑπὸ Ἀρέσης τῆς Γυναικὸς τῆ Ἐούθου,
 καὶ θυγατρὸς Κρέοντος τῆ Βασιλέως τῶν Κορινθίων, ἀ-
 πέχεσα τῶν Θεσπειῶν 20. σταδίους, εἰς αὐτὴν ἦτον τὸ
 Ἐπίγειον τῶν Θεσπειῶν, καλεῖται δὲ Λιμὴν ταύτης κοινῶς
 Σαραῶτι. Θίσβη, κοινῶς Γιαγίκι, ἢ Ἀλυκὴ, καί τοι Ἐ-
 ρίπειον, κειμένη μεταξὺ τῆς Κρέσης, καὶ τῶν Σιφῶν, καὶ
 ἀπέχεσα τῆς ἐν τῇ Πελοποννήσῳ Σικυῶνος καὶ τὸν Στρά-
 βωνα 160. σταδίας. ὠνομάζετο αὕτη καὶ Ὠλυγία, καὶ Τα-
 τίς, εἰς τὴν ὁποίαν εἶναι πλῆθος Περσερῶν κατὰ τὸν
 Ὀμηρον. Σίφαι, κοινῶς Λιβαδόσρα, αὕτη εἶχε καὶ Νεώ-
 ριον καὶ τὸν Στέφανον, εἰς τὸν μυχὸν δέρισκομένη τῆς Θε-
 βῶν· εἰς δὲ τὸν Αἰγιαλὸν τῆ Αἰγαίης Πελάγης, μετὰ τὰς
 Ἐκβολὰς τῆ Ἀσωπῆ Ποταμῆ, καὶ τὴν Χερσονήσον Ἀ-
 κρας, ἦτον Πόλις ποτὲ, τανῦν Κώμη ὁ Ὠρωπὸς κοινῶς
 Ὠροπὸς, εἰς τὸ πέρασ τῆς Ἀττικῆς κειμένη, πόρρω τῆς
 Χαλκίδος 20. Μίλια, τῆς δὲ Ταυάγρας 18., τῆς δὲ Θε-
 βῶν 36., καὶ 44. τῆς Ἀθηνῶν, ἐζημιώθησαν οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ὑπὸ τῆς Ῥωμαίων δια τὴν καταστροφὴν, ὅπου εἰς
 αὐτὴν ἐποίησαν πεντακόσια τέλαντα, κατὰ τὸν Ἄυλον
 Γέλιον· ἔσμακρά τῆ Ὠρωπῆ, καὶ τῆς Χερσονήσου Ἀ-
 κρας εἶναι τόπος Γραία λεγόμενος, εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον
 τὸ Γερόν τῆ Ἀμφιάρεω, καὶ τὸ Μνήμα Ναρκίσης τῆ Ἐρε-
 τελέως, ὃ καλεῖται Σιγηλῆ, κατὰ τὸν Γεωγράφον, ἐπεὶ
 σιγῶσιν οἱ ἐκεῖ παριόντες. Μετὰ ταῦτα εἶναι τὸ Σικάμι-
 τον, τανῦν Κώμη, εἰς τῆ ὁποία τὴν Ἐκκλησίαν τῶν ἁ-
 γίων μ'. Μαρτύρων κεῖται λίθος ἐπιγραφὴν ἔχων, „ Ἀ-
 φροδίσιος Ζωπύρε Ὠρωπίος.“ εἰς δὲ τὸν Εὐβοϊκὸν Κόλ-
 πον ἦσαν περὶ τὸν Αἰγιαλὸν τῆς Ταυαγραίας Γῆς, Δῆ-
 λιον, κοινῶς Δῆλις, πόλις ποτὲ σμικρὰ, εἰς αὐτὴν εἶ-
 χασιν οἱ Ταυαγραῖοι τὸ Ἐπίγειον αὐτῶν. Αὐλὶς πόλις
 ποτὲ, ἔχεσα Λιμὴν, κειμένη ἐπὶ χωρίου πετρώδους,
 ἀντικρὺ τῆς Χαλκίδος, ἤπει τῆς Εὐρύπου, ὅπου συναχ-
 θήτες οἱ Βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων συνώμασαν, ὅπως στρα-
 τείσω-

τῶσσι κατὰ τῆς Τρωάδος, τῶν ὁποίων ὁ Ναύσαθμος ἦεν εἰς τὸν μέγαν Λιμένα, ὅς τις Βαθύς κοινῶς καλεῖται, πλησίον τῆς Λιμένος τῆς Αὐλίδος κείμενος· αὐτὴ πόλις κεῖται ὁ Καράμπας Φρέιον ἰχυρὸν ἐναντίον τῆς Χαλκίδος, πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ὑπὸ τῶν Τούρκων οἰκοδομηθὲν· μετὰ τὴν Αὐλίδα ἦσαν αἱ Ἐκβολαὶ τοῦ Ἰσμινοῦ Ποταμοῦ· εἶτα Χωεῖον κείμενον ἐφ' ὕψους, Σαλγανός τε καλεῖται, ἐπώνυμον τῆς Σαλγανέως, ἀνδρὸς Βοιωτῆ τῆς παλαιότητος ἐκεῖ, ἢ πόλις ποτὲ τῆς αὐτῆς ὀνόματος, τὴν ὁποίαν ὁ Πτολεμ. Σαγανέα καλεῖ, ὁ δὲ Στράβων Σαλγανέειαν, ἀρ' ἔστι βραχὺ τὸ ἀπέρασμα εἰς τὴν Εὐβοίαν. Ἀνθιδῶν πόλις ποτὲ Παραθαλασσία, Λακίσι κοινῶς λεγομένη, κείμενη ὑπὸ τὸ Μεσάβιον Ὄρος, πλησίον τῆς ὁποίας ἐπὶ Θαλάσῃ εἶναι τὰ Γλαύκη τὸ Πήδημα· περὶ τῆς ὁποίας ὄρα τὸν Πausaniαν ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς. ἐξ Ἀνθιδῶνος εἰς Ἀκραίφνιον, τὸ ὁποῖον ἦτον ποτὲ Πόλισμα ἐν Ὄρει τῷ Πύῳ, ἢ ὁδὸς εἶναι τὰ πλείω Πεδιάς· ὑπερβαλόντες δὲ τὸ Πύον Ὄρος, δέξομεν τὴν Λάρυμναν πόλιν, κοινῶς Λάρτες, τῆς ὁποίας τὰ ἴχνη φαίνονται, ὅπου εἶναι Λίμνη ἀγχιβαθὺς, ἐγγὺς τῶν Τειχῶν ταύτης, ἐξέρχεται ὕδωρ γλυφόν, κινητικὸν καὶ καθαρτικόν, πρὸς ὃ τρέχοντες πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δις τὸ κατ' ἔτος, τὸν Μάϊον μῆνα, ἢ τὸν Ἰουλίον, ἢ πίνοντες ἐξ αὐτῆς ποσότητα οὐκ ὀλίγη, δέξομεν τινὲς μὲν θεραπεῖαν παθῶν ἀνιάτων, τινὲς δὲ θάνατον, οἱ ἀλόγως αὐτῷ χρώμενοι. Ἀλαί, ἢ καὶ Ἀλαία, πόλις ποτὲ ἐπὶ τῇ Θαλάσῃ, ἢ ὁποία χωρίζεται τὴν Λοκρίδα ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, λέγεται κοινῶς ὁ τόπος ταύτης Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος ὑποκάτω τῆς Μαλεσίνης Κώμης· καὶ αὗται ἦσαν αἱ διασημότεραι πόλεις τῶν Παραθαλασσίων τῆς Βοιωτίας.

6. Μεσόγειοι δὲ Πόλεις αὗται ἦσαν. Μετὰ τῆς Παλαιῆς τῆς Φωκίδος ἦτον ἢ Χαιρώνεια, πόλις ποτὲ δια-

σημος, ἥτις πρότερον Ἀρνή ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ἀρνης τῆς Θυγατρὸς τῆ Αἰόλα, ἢ ἀπὸ Ἀρνης τῆς Τροφῆ τῆ Ποσειδῶνος, ἥτις ζήτηντος τῆ Κρόνα τὸν Ποσειδῶνα, ἀπηνήσατο μὴ ἔχειν αὐτὸν, ὑπερον δὲ ὠνομάσθη Χαιρώνεια, ἀπὸ Χαιρωνος τῆ Τίε τῆ Ἀπόλλωνος, καὶ Θυρῆς τῆς Θυγατρὸς τῆ Φύλατος. ταυτὶ ὀνομάζεται καίτοι Ἐρίπειον, Κάπραινα. περὶ τῆ Χαιρώνειαν νικήσας Φίλιππος ὁ Ἀμύντου Ἀθηναῖος, Βοιωτῆς, καὶ Κορινθίος, Κύριος τῆς Ἑλλάδος κατέστη. εἰς αὐτὴν ἐκινήθη καὶ ὁ Μιθριδάτης ὑπὸ τῆ Σύλα. Πατεῖς ἦτον αὐτῆ τῆ Πλευτάρχε, καὶ τῆ Σέξ. τῆ τῶν Θεσίων ἐπ' ἀρετῇ ἀνδρῶν. εὖρον ἐπιγραφὰς εἰς μετ' αὐτῆ Βρύσιν ταύτης ταύτῃ. „ Σέξτον Κλαύδιον αὐτῆ „ τόβελον ὀμώνυμον τῆ Πατεῖ, ἔκτον ἀπὸ Πλευτάρχε „ ἀρετὴν πᾶσαν ἐν βίῳ καὶ λόγοις ἐπιδειξάμενον, ἐν τῇ . . . „ Φιλόσοφον ἐπὶ . . . β. ἢ πρὸς Μητρὸς Μάμμη Καλι κλέ . . . ε. οἱ Γονεῖς, καὶ αἱ Ἀδελφαὶ τῆ ἡρω . . . δη . . . „ β. δ . . . εἰς δὲ τὸν Ναὸν τῆς Παναγίας ἐν λίθῳ. „ Ἀρχοντες Φιλοξεία, μηνὸς ἀλαλκομενῆς πεντεκα- „ δεκάτῃ, ἀλέξαν ρόδωνος ἀνατίθῃσι τῆ ἰδίαν δούλην „ Διουσίαν τὸν τῆ ζῶν χρόνον ἀνάθεσιν ποιέμενος διὰ τῆ „ συνεδρεῖα κατὰ τὸν νόμον. „

„ Ἀρχοντες Καφισία, μηνὸς Βεκατίε τετρακάδι, Κρά- „ των Ἀμινίε, καὶ Εὐγίταν Ἰκαρέτε, συνεδραρεσέντων καὶ „ τῆ Τίῶν, ἀνατίθῃσι τὸ δελικὸν αὐτῶν κοράσιον Σω- „ σίχαν ἱερὸν τῆ Σέραπι ᾠδαμίνας. „ Κράτων καὶ Εὐ- „ γιταν ἕως αὐτῶ ζῶσιν ἀνεκλήτως τῆ ἀνάθεσιν ποιέμε- „ νοι διὰ τῆ συνεδρεῖα κατὰ τὸν νόμον. „ Ἀρχοντες Διοκλέα „ τῆ Συμμίε, μηνὸς Συναομοχῶε πεντεκαδεκάτῃ δεξ. . . . . „ τὰ λοιπὰ διεφθαρμένα. „

„ Ἀρχοντες Πάρωτος, μηνὸς παθανίε, παρόντος αὐτῆ „ τῆ ἀνδροχῶε σαμίχε τῆ φιλοξεία, ἀνατίθῃσι δῶρον τῆς ἰ- „ δίας δέλας Καλλιίδα καὶ πυθινίε. . . . ἐν τῆ αὐτῆ λίθῳ „ εἰσὶ καὶ ἄλλαι πλείσαι, ἀλλὰ διεφθαρμένα ἐν ἄλλῳ. „ Εὐνόμα „ ἀμ. „

„ ἀμφίλυτος Κεϊτόλα Ἰπυθίας ἀρταμίδει λειδίη ἐν πε-
 „ δωνος . . . . . ἀρχοντος μινός θηλεθίς προτεκαδεκάτη,
 „ παλλὰς Κράτωνος ἀνατίθουσιν τὴν ἰδίαν θεράπαιναν
 „ Καλλῶ Γεραῦ τῆ ἀρτεμι . . . . . καὶ τὰ λοιπὰ .” ἐν
 ἑτέρῳ λίθῳ . „ Κεϊτόλαος ἀεισίων .

„ Κάλλις Καλλιπίδας Ἀρταμίδει λειδίη .” ἐν ἑτέ-
 ρῳ . „ χαίροις σωτήρε, καὶ ἐν θνητοῖς ποθητέ .” ἐν ἑτέ-
 ρῳ . „ δὲ χαριστήριον .

Εἰς τὴν ἀγίαν Παρασκευῆ τῆς Δωριεῦς, ἐν τῇ
 πλακί τῆς φροσκομιδῆς .

„ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεῷ Ἀδριανοῦ Τίῳ . . . . .

„ Θεῷ Τραϊανῷ Παρθικῷ Τίῳ, Θεοῦ Νερία ἐγγόνῳ

„ Τίῳ Αἰλίῳ Ἀδριανῷ ἀντι . . . . . ἐνῶ δὲ σεβεί σεβασῶ

„ Ἀρχιερεῖ μεγίστῳ Δημάρχῳ . . . . . σεξου . . . . . ιας

„ τὸ γ’ Ἰπάτω γ’ Πατρὶ Πατριάς ἰγγυπτ .” ἐν ἑ-
 τέρῳ εἶδωλον ἀνθρώπου ἔχοντι καὶ κυνός, καὶ ἐπιγραφῆ,

„ πολυξόνης .” καὶ ἄλλαι ἐκ ὀλίγαι .

Ὁρχομενός, κοινῶς Σκεπῆ, πόλις ποτὲ πλεσιωτάτη
 καὶ ἰχυρωτάτη, πρότερον καλεμένη Βοιωτικαὶ Ἀθῆναι, εἰς
 τὴν ὁποίαν ἦτον ὁ Ναός τῶν Χαρίτων, εἰς τὸν ὁποῖον ἐ-
 πλήρωνον τέλη οἱ Θεβαῖοι, οὔτινος τὸ ἔδαφος ἀνεσκάφη
 ποτὲ ὑπὸ τῶν Ἀσπαλάγκων . ἐπανηγύριζον εἰς αὐτὴν τὴν
 πόλιν τὰ Χαριτήσια, τὰ ὁποῖα Ἀγῶνος ἔβρον ἐπιγραφῆς
 ἐν σήλαις εἶδον τὴν κτιθῆντος Ναῦ ἐπ’ ὀνόματι τῆς Θεο-
 πίας, ὑπὸ τῶν Πρωτοσπαθαρείων Λέοντος, ἐπὶ τῶν Βασι-
 λέων Βασιλείων, Λέοντος, καὶ Κωνσταντίνου, ἐχέσας ἕως
 ἐν μὲν τῇ μιᾷ κοινῶς

„ Οἶδε εἰκῶν τὸν ἀγῶνα τῶν χαριτισίων .

„ Σαλπισῆς .

„ Μῆνις Ἀπολλωνίης Ἀντιοχῆς ἀπὸ Μαιάνδρου .

„ Κήρυξ .

„ Ζαΐλος Ζαΐλου Πάφιος .

„ Ραφωδός .

„ Νου .

- „ Νουμήνιος Νεμηνίης Ἀθηναῖος .
     „ Ποιητὴς ἑπῶν .
 „ Ἀμνίας Δημοκλῆς Θεβαῖος .
     „ Αὐλητής .
 „ Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδότου Κρής .
     „ Αὐλωδός .
 „ Ῥοδίππος Ῥοδίππου Ἀργῆος .
     „ Κιθαριστής .
 „ Φανίας Ἀπολλοδώτου τῆ Φανίας Αἰολίδος ἀπὸ Κύμης .
     „ Κεθαρωδός .
 „ Δημήτριος Παρμενίσκος Καλχυδόνιος ,
     „ Τραγωδός .
 „ Ἴπποκράτης Ἀεισομένης Ῥόδιος .
     „ Κωμωδός .
 „ Καλλίστρατος Ἐξακῆς Θεβαῖος .
     „ Ποιητὴς Σατύρων .
 „ Ἀμνίας Δημοκλῆς Θεβαῖος .
     „ Ἵποκριτής .
 „ Δωρόθεος Δωροθέου Ταραντινός :
     „ Ποιητὴς Τραγωδιῶν .
 „ Σοφοκλῆς Σοφοκλέης Ἀθῆναιος .
     „ Ἵποκριτής .
 „ Καβίειχος Θεοδώρου Θεβαῖος .
     „ Ποιητὴς Κωμωδιῶν .
 „ Ἀλέξανδρος Ἀείωνος Ἀθῆναιος .
     „ Ἵποκριτής .
 „ Ἀτταλος Ἀττάλου Ἀθῆναιος .
 „ Οἶδος οἰκῶν τὸν τέμνον ἀγῶνα τῶ ὁμοδωῶν .
     „ Παῖδας αὐλητής .
 „ Διοκλῆς Καλλιμῆδου Θεβαῖος .
     „ Παῖδας ἡγεμόνας .
 „ Στρατῆνος Εὐνίης Θεβαῖος .
     „ Ἄνδρας Αὐλητής .

- » Διοκλῆς Καλλιμήδης Θηβαῖος.
 » Ἄνδρας ἡγεμόνα.
 » Ῥόδιππος Ῥοδίππε Ἀργεῖος.
 » Τραγωδός.
 » Ἴπποκράτης Ἀεισομύχης Ῥόδιος.
 » Κωμικός.
 » Καλλίστρατος Ἐξακῆς Θηβαῖος
 » Τὰ ἔπνικια.
 » Κωμωδιῶν Ποιητής.
 » Ἀλέξανδρος Ἀεισίανος Ἀθηναῖος.

•
 Ἐν δὲ τῇ ἐτέρᾳ Δωρικῶς .

- » Μνασίω ἄρχοντος ἀγωνοθετίουτος τὸν Χαριτεῖσιον,
 » Ὀαειόσω πάτω ὅς τυδε ἐνικώσαν τὰ χαριτεῖτια.
 » Σαλπικταῖς.
 » Φίλιμος Φιλίνω Ἀθαῖος.
 » Κάρκξ.
 » Εἰρώδας Σακράτιος Θείβειος.
 » Ποιητής.
 » Μήσωρ Μήσορος Φωκαιοῦς.
 » Ραφασιδός.
 » Κράτων Κλίωνος Θείβειος.
 » Αὐλειτῆς.
 » Πειργυεῖς Ἡρακλείδαο Κεζικλώος.
 » Αὐλασιδός.
 » Δαμήνετος Γλαύκω Ἀργεῖος.
 » Κιθαριστής.
 » Δάματρος Ἀμαλώω Αἰαλῶς ἄπο Μουείνας.
 » Τραγασιδός.
 » Ἀσκλαπιόδωρος Πουθεάο Ταραντινός.
 » Κωμασιδός.
 » Νικόστρατος Φιλοστράτω Θείβειος.

Τ. II.

Υ

„ Τὰ ἑπανάκεια Κωμαευδός .
 „ Εὐάρχος Ἡροδότω Κορώνεύς .

Ἐν ἄλλῳ Λίδῳ .

„ Μύειχος Πολυκράτης Ἰαράνυμος Διογίππος ἀνδρῶν
 „ σι χοραγείσωντες τικάσαιτες Διονύσε ἀέθηκων Τίμωνος
 „ ἄρχοντος αὐλίοντος κλέος ἄδοντος Ἀλκιθούιος .”

Ἐν ἑτέρῳ Λίδῳ .

„ Θιωάρχω ἄρχοντος, μεινός Θειλεθίῳ, ἄρχι . . . . .
 „ . . . . .ως Εὐβαλι ἀρχεδάμω φακεία . . . . .ος ἀ-
 „ πέδωκα ἀπὸ τὰς συγγραφῶς πέδα τῶν πολεμάρχων,
 „ κὴ τῆς κατοπτάων, ἀελόμνος τὰς συγγραφῶς τὰς κι-
 „ μνάας παρ εὐφρονα, κὴ φιδίαν κὴ πασικλεῖν . . . . .
 „ . . . . κὴ τιμέμειδον φακείας, κὴ δαμοτελεῖν λυσίδαμα,
 „ κὴ διόνυσον καφισοδώρω χηρωνεία, κατ τὸ ψάφισμα
 „ τῶν δάμω .”

ΜΙΝΥΕΤΔΙΙΙ

„ Θιωάρχω ἄρχοντος, μεινός ἀλαλκομηνίῳ F ἀρνῶν
 „ πολύκλειος ταμίας ἀπέδωκε εὐβαλυ ἀρχεδάμω φακείῃ
 „ ὑπὸ τὰς συγγραφῶ τὸ καταλύπον κατ τὸ ψάφισμα πῶ
 „ δάμω, ἀελόμνος τὰς συγγραφῶς τὰς κιμνάας παρ σώ-
 „ φιλεν, κὴ εὐφρονα φακείας. κὴ παρ διωνύσιον καφισο-
 „ δώρω χηρωνεία, κὴ λυσίδαμον δαμοντέλιος πέδα τῆς
 „ πολεμάρχων, κὴ τῆς κατοπτάων .”

ΝΙΛΕΗΛΕΔΔΙΙΙΘΗ

„ Ἄρχοντος ἐν ἐρχομηνίῳ Θιωάρχω, μεινός Ἀλαλκο-
 „ μηνίῳ, ἐν δὲ F ἐλατίνη Μενοίταο ἀρχελάῳ μεινός φρά-
 „ τω . Ὁμολογᾷ Εὐβαλυ F ἐλατίνη, ο κὴ τῆ πόλι ἐρ-

„ χομῆ .

39 χομενίων. Ἐπειδὴ κεκομίσθη Εὐβωλος παρ τῆς πόλιος
 39 τὸ δυνεῖον ἅπαν κατ τὰς ὁμολογίας τὰς τεθείσας θυ-
 39 νάρχω ἄρχοντος, μεινὸς θειλεθίω, κὴ εἴτ' ἐφειλέτη αὐ-
 39 τὸ ἐτι εἶθ' παρ τὰν πόλιν, ἀλλ' ἀπέχει πάντα περὶ
 39 παντός, κὴ ὑποδεδομένοι τῇ πόλι τὸ ἔχοντες τὰς ὁμο-
 39 λογίας, εἰ μὴ ποτὶ δεδομένον χρόνον εὐβωλυ ἐπὶ νο-
 39 μίας F ἐτι ἀπέτταρα βέσσι σὺν ἵππυς διὰ κατίνης
 39 F: κατὶ προβάτους στυλὴ ἡγυς χειλίνης ἀρχὴ τῷ χρόνῳ
 39 ὁ εἰαυτὸς ὁ μετὰ θυάρχον ἄρχοντα ἐρχομενίους ὑπο-
 39 γραφέωθι δὲ εὐβωλον κατ' εἰαυτὸν ἕκασον παρ τὸν τα-
 39 μίαν κὴ τὸν νόμων αὐτῶν καύματα τῶν προβάτων,
 39 κὴ τῶν ἡγῶν, κὴ τῶν βεῶν, κὴ τῶν ἵππων, κὴ κατι-
 39 να ἀσφαλίαν. Δίκη τὸ πλείθος μεί ὑπογράφεσο αὐδε
 39 πλίονα τῶν γεγραμμένων ἐν τῇ συγχωρεῖσι ἢ δεκατὶς
 39 . . . ἢ τὸ εἰνόμιον εὐβωλον ὀφείλει . . . . . λισ τῶν ἐρχο-
 39 μενίων ἀργυρίῳ . . . . . τετταράκοντα εὐβωλυ κατ' ἕκα-
 39 στον εἰαυτὸν, κὴ τόκον φερέτω δραχμῶν . . . . . τας μνῆς
 39 ἕκαστας κατὰ μείνα . . . . . τον κὴ ἑμπακτος ἔσω τὸν
 39 ἐρχομενίον . . . . . κὴ τὰ ἐξῆς .

Ἐν ἄλλοις Λίθοις .

39 Ἀνοδώρα στυφόρον χαίρε . ΝΟΚΕΣ . Καλίπι-
 39 τὸν ἀμφάειχος . κὴ ἄλλαι . Ἐν εἰδεμίᾳ Ἐπιγραφῇ ἴδον
 τόνον, ἢ πνεῦμα, ἀ δὲ ἡμεῖς ὑπογράφομεν, οἱ παλαιοὶ
 ἠρῶσέγρασον . κὴ τὰ ἐξῆς .

Ἀσπληδῶν, πόλις ποτὲ μετὰ τῷ Ὀρχομενῶν, τῷ ὁ-
 ποίῳ οἱ Οἰκιστῆ κατέλιπον διὰ τὸ ἀσπλίζειν ὑδατος. Λε-
 βαδία, κὴ Λεβάδεια, κοινῶς Λεβαδία, πόλις κὴ ταυρῶν,
 ἐκ ἐν τῷ πρότερω τόπῳ κειμένη, ἀλλ' ὀλίγον ἀνωτέρω,
 μετὰ τῆς Χαίρωνείας, τῷ Ὀρχομενῶν, κὴ τῆς Κορωνείας,
 ὑπὸ τὸν Ἀθηνῶν Μητροπόλιν, διάσημος ποτὲ διὰ τὰ
 Μαρτεῖα τῷ Τροφονίῳ, τὸ ὅποιον ὑπερεῖχε πάντων τῶν
 αὐτῶν

ἐν Βοιωτία ἄλλων, κατασκοβαδῶν ὑπόγειον οἶκημα ὑπὸ
 αὐτῆ τῆ Τροφωνίᾳ, Ἄνδρὸς φιλοδόξου, ὅς τις εἰσερχόμενος
 ἐν αὐτῷ ἐμαυτὸύετο, καὶ λιμαγχονηθεὶς ἀπέθανεν, ἐν ᾧ
 κατοικήσας ἐφεξῆς Κακοδαίμων, ἀπετέλει τὰς μαντείας.
 σώζεται ἕως τῆς σήμερον αὐτὸ τὸ ὑπόγειον οἶκημα, ἀπὸ
 εἰς τὸ κάστρον τῆς Λεβαδίας, ἀνάγκη ἦταν εἰς τὰς ἐρχομέ-
 νας μαντοθῆναι εἰς αὐτὰ τὸ Τροφώνιον, τὰ φυλάξαι πάν-
 τα τὰ ἔθιμα. Πρῶτον δηλαδὴ ἔφραπεν ὁ μαντοβούμενος νὰ
 κλειθῆ μερικὸν καιρὸν εἰς τὸν οἶκον τῆ Ἀγαθοδαίμονος, καὶ
 μετὰ τὸ διατεῖναι ἐν αὐτῷ τὸν διωρισμὸν χρόνον, νὰ
 διέλθῃ καὶ διὰ τῆς ἄλλων γενῶν τὰ καθαρισμῶ ἐλάετο καὶ
 μόνον εἰς τὸν Ποταμὸν τῆς Ἐρκυῶς, (ὅς τις εἶναι τὸ πο-
 τᾶμι τῆς Λεβαδίας) ἀπέχων Λουτρῶν θερμῶν· ἐδίδου-
 δὲ εἰς αὐτὸν κρέατα πολλὰ ἐκ τῆς θυσίων, τὰ ὅποια λα-
 βῶν ἔφραπε νὰ εἶναι παρατηρητὴς αὐτῶ, καὶ μάλιστα τῆς
 ἐπιτοδίων τὰ καθαρὸς ζῶε τὰ θυσιαζομένη, ἐκ τῆς ὁποίων
 νὰ προγνωεῖσῃ, ἀίσιως καὶ ὁ Τροφώνιος θέλει εἶναι εἰς
 αὐτὸν ἐμβόδυντα ἐν τῷ αὐτῷ Ἄιτρω, ἑλαρὸς καὶ ἡμερος.
 ἐγγίζοντος δὲ τῆ χρόνου νὰ καταβῆ, φῶτον ἐφέρετο τὴν
 νύκτα ὑπὸ δύο παιδῶν αυτοχθονίων, καὶ ἐν ἡλικίᾳ ὄντων
 ἐτῶν δεκατριῶν, τὴς ὁποίας Ἐρμᾶς ἐκάλεν, εἰς τὴν Ἐρ-
 κυίαν, καὶ ὑπὸ αὐτῶν ἐπλυέτο, καὶ ἀλείφετο μὲ ἔλαιον,
 καὶ κείθεν φερόμενος ὑπὸ πῶν Ἱερέων, μέχρι ἐκείνων τῶν
 πηγῶν, ἐκ τῆς ὁποίων ἐφοροῦντο νὰ πῖν τὸ ὕδωρ τῆς
 λήθης, ὡς αὐτοὶ τὸ ἀνόμαζον· διὰ τὰ ὅποια ἡσόχα πάν-
 τα τὰ ἐν οἷς φρότερον κατεγίνετο, εἶτα νὰ πῖν τὸ ὕδωρ
 τῆς ἀναμνήσεως, διὰ νὰ ἐνθυμῆται ὅσα ἔχει νὰ ἰδῆ ἐνδοῦ
 τῆ Τροφωνίᾳ· καὶ τότε μετ' ὄχλων καὶ δεήσεων ἐπλησίαζε
 εἰς τὸ Μαντεῖον, περιεζωσμένος καὶ ἐσφιγμένος με Ταινίαις
 λιναῖς, καὶ κατέβαινε διὰ στενωπῆς ὁπῆς, τῆς ὁποίας τὰ
 πλάτος ἦτον δύο σπιθαμῶν, τὸ δὲ ὕψος μιᾶς σπιθαμῆς.
 Πρῶτον δὲ ἐμβαζε τὰ σκέλη, εἶτα κατ' ὀλίγον τὰ λοιπὸν
 σῶμα, ὡς περ ὑπότινος δίκης καὶ βαράθρε βυθίζομενος,

μάλας μελιτέτας, κὲ πόπανα φέρων, διὰ τὰ δώση εἰς τὰς
 ἐκεῖ ἐμφωλούοντες ὄφεις, ἵνα μήτι κακὸν ὑπ' αὐτῶν πά-
 θῃ· ὁ δὲ ὡς ὑπὸ Σκύλλης κὲ Χάρυβδος, ὑπὸ τῶν
 Ἑλίκων τῆ Ἀντρε ἠρπάζετο. τοσαύτῳ δὲ ἐκπληξιν ἐκεῖ
 ἐπάθειον, εἴτε ὑπὸ τῶν Ὀφείων εἴτε ὑπὸ τῆ Κακοδαί-
 μονος, ὡς τε ἐκ ἐτι ἐγέλα εἰς τὸ ἐξῆς· ὄθειον καὶ παροι-
 μία ἐπὶ τῶν ἀγέλας κὲ συκωφρυμμένων, τὸ „ Ἐς Τρο-
 φωνίαν μεμαύτουμεν. Πλησίον τῆ Τροφωνίαν ἦτον τὸ Ἱερὸν
 τῆς Ἐρκύνης τῆς Θυγατρὸς αὐτῆς, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὠνο-
 μάθη ὁ ποταμὸς τῆς Λεβαδίας. Περὶ αὐτῶν ἦσαν Ἱερὰ
 τῆς Ἀγαμήδης, κὲ ἄλλων. λογιάζουσι τινὲς, ὅτι ἡ Λεβα-
 δία πρότερον να ἐκαλεῖτο Μῆδεια. ἄλλοι δὲ ὅτι ἡ Μῆδεια
 να ἦτον ἑτέρα πόλις, ἀλλὰ πλησίον ταύτης. Κορώνεια
 πόλις ποτὲ ἀξιόλογος, ἔχουσα θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ
 τὸν Ἀθηνῶν Μητροπολίτην, κειμένη ἐν ὑψηλῷ τόπῳ, τῆς
 ὁποίας ὁ τόπος Καμάρι πανυῶ λέγεται, κὲ μόλις αὐτῆς
 ἔχνη τινὰ φαίνονται. Περὶ αὐτῶν ἐπίσθησαν Ναοὶ Χρι-
 στιανῶν, ἐκ τῶν Λίδων ταύτης, ὧν εἶδεις σχεδὸν ἀπὸ Ἐ-
 πιγραφῆς: οἷον εἰς τὸν Ταξίαρχον „ Πόπλιον Αἴλιον Ἀ-
 δεριανὸν ἢ Βελλῆ κὲ ὁ Δῆμος”. Θεὸν Ἀδεριανὸν ἢ Βελλῆ καὶ
 ὁ Δῆμος ἐπικαλεμένους με”. καὶ πλεῖστα ὀνόματα συὺ τῶ
 Χαίρει. Πόρρω τῆς Κορώνειας· σταδίους πεσαράκοντα ἐστὶ τὸ
 Λειβήθειον Ὄρος, κὲ σταδίους εἴκοσι τὸ Λαφῆσιον. Ἀλαλ-
 κομναί, πόλις ποτὲ μεταξὺ τῆς Κορώνειας, καὶ τῆς Ἀ-
 λιάρτης, Ἐρίπειον κὲ αὐτὴ ὡς περ καὶ αἱ λοιπαὶ, κοινῶς
 λέγεται Ἐρέναί, ὀλίγον ἀνωτέρω ὑπὸ τὸ μέγα Μελκι,
 ἢ ὁποία εἰς τὸν καιρὸν τῆ Πausανίαν ἦτον Κώμη κὲ μεγά-
 λη πρὸς ὑπέρειαν Ὄρος μικρῆ· ρεῖ πρὸς αὐτῶν κὲ χεί-
 μαρρὸς, Τρίτων λεγόμενος, ὅπε ἐτράφη ἡ Ἀθηνᾶ. Θεο-
 πτις πόλις ποτὲ, κοινῶς λεγομένη Ἐρημόκαστρον, ὅπου
 εὔρον Ἐπιγραφᾶς „ Θεωπτεῶν ἢ Βελλῆ κὲ ὁ Δῆμος ἀρυ-
 „ φον παραμόνε ἀρετῆς εἶνεκεν. „ Αὐτοκράτορα Τραϊα-
 „ νὸν Ἀδεριανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν τὸν Εὐεργέτην καὶ

„Κτίστω ἢ πόλις Θεσσάτων Θεοῖς”. Ἐπὶ Χαρικλείῃ “Ἡ-
 ρωῖ”. καὶ τὰ λοιπὰ. Ἀλιάρτος, πόλις ποτὲ διάσημος, λέ-
 γεται κοινῶς Παλαιοπαναγιά, ἢ Τριδοῦνι, πλησίον τῆς
 ὁποίας εἶναι ἢ Κιαῦσα Κρήνη, εὔθρα μυθολογῶσι τὰς
 Τιθήνας νήπιον ἐκ τῆς λοχείας ἀπολῦσαι τὸν Διόνυσον.
 καὶ γὰρ οἴνωπὸν ἐπισίλβει τὸ χρῶμα, καὶ διαυγές, καὶ πιεῖν
 ἠδύσον. ἀπέχει τὸ Τιλφῶσιον Ὄρος τῆς Ἀλιάρτε σαδίας
 πεντήκοντα, ἐστὶ δὲ ἐν τῇ Ἀλιάρτιδι καὶ Ποταμὸς Λόφις
 καλούμενος, ὁ ὁποῖος εἶναι ἐκεῖνος ὅπου καταβαίνει εἰς
 τὸ Καναβάρι, καὶ πολὺ σμακρὰ τῶν Θεβῶν. Θεσσαιά,
 κοινῶς Κακόσι, πόλις ποτὲ μεγάλη, ὑπὸ τὸν Ἐλικῶνα
 τὸ Ὄρος, τῆς ὁποίας Ἐπίνειον ἦτον ἢ Κράσις, ὠνομά-
 θη ὑπὸ Θεσσαιῆς τῆς θυγατρὸς τῆ Ἀσωπῆ, εἶχε ποτὲ
 θρόνον Ἐπισκόπου, πρῶτον μὲν ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μη-
 τροπολίτην, ὑστέρων δὲ ὑπὸ τὸν Θεβῶν, ἀφιερωμένη εἰς
 τὰς Μάσας, ἀφ’ ἧς Θεσσαιάδας ἐκλήθησαν. εἰς τὰς Θεσ-
 πείας ἐχάρισεν ὁ Πραξιτέλης τὸ διάσημον Γλυκερίον, ἦτοι
 τὴν Πόρφυρον τῶν Θεσσαιῶν, τὴν εἰς τὸν Πίνακα τῆ Ἐ-
 ρωτος. Θαυμάσια φαίνονται τὰ Τείχη αὐτῆς, καὶ τὰ
 περὶ αὐτὴν λαλατομημένα Μνήματα. δικαίως ἄρα λέγει ὁ
 „Παυσανίας ἐν τοῖς Βοιωτικοῖς: “Ἕλληνας εἰσὶ δεινοὶ
 „ τὰ ὑπερόσια ἐν θαύματι τίθεσθαι μείζονα, ἢ τὰ οἰ-
 „ κεία”. ἀπέχει τῆς Θεβῶν πρὸς μεσημβρίαν σχεδὸν 40. μί-
 „ λια. εἰς αὐτὴν ἦτον καὶ ἡ Βρύσις, ἢ ὁποία ἐφανέρωνεν εἰς
 τὰς Γυωαῖκας τὰς συλλήψεις, καὶ τὸν Πλίνιον βιβλ. ΛΑ.
 κεφ. β. εὔρον Ἐπιγραφὰς ἐν αὐτῇ “..... ον Δακικὸν
 Παρδικὸν Ἰπατον τὸ β. Μ. Οὐλπίος Βράχας Ἐπιφα-
 νικὸς Φιλοκαῖσαρ, καὶ οἱ Τίτοι αὐτῶ Οὐλπίος Δημωδέ-
 νης, Οὐλπίος Κράπων, καὶ αἱ θυγατέρες Οὐλπία Εὐπο-
 ρία, Οὐλπία Βροχίλλα ἐκ τῆς ἰδίων” εὔ τιμι Λίδω ε-
 τέρω „ Λαδάμας”. καὶ τὰ ἐξῆς. Πόρρω τῆς Θεσσαιῶν 5.
 Μίλια κατὰ τὸν Ἐλικῶνα, ἦτον ἢ Ἄσκη ἐπὶ Τόπη ὑ-
 ψιλῆ καὶ σκληρῆ, ἢ Πατεῖς τῶ Ἡσιόδα, τῶ εἰπόντος περὶ
 αὐ-

αὐτίω· " Ἀσκη χεῖμα κακὴ, θέρους ἀργαλή, ἢ ποτε ἐ-
 " θλή "· ἐκτίθη αὐτὴ ὑπὸ Ἐφιάλτου καὶ Ὠτα. Πλα-
 ταιαὶ, κοινῶς Κόκλα, πόλις ποτὲ διάσημος, μὲ Θρόνον
 Ἐπισκόπου, ὡς περ καὶ αἱ Θεσσαλαὶ, κειμένη ὑπὸ τῷ Κι-
 θαιρῶνι τῷ Ὄρει, παρὰ τὴν δημοσίαν ὁδὸν, πλησίον τῆ
 Ἀσωπῆ Ποταμοῦ, κληθεῖσα ὑπὸ Πλαταιᾶς τῆς θυγα-
 τρός τῆ Ἀσωπῆ Βασιλέως, ἀφ' ἧ παρανομάθη καὶ ὁ πορὸς
 αὐτῆ Ποταμός, ἢ ἀπὸ τῆς Πλάτης, ὃ σημαίνει τὴν κώπην,
 ἢ διὰ τὸ ἔχειν τάφους, καὶ τρόπαια ἀνδρῶν ἀγαθῶν, τῶν
 τὴν Ἑλλάδα ἐλόθερωσάντων, οἱ ὅποιοι τάφοι μέχρι τῆς
 σήμερον σώζονται. Περὶ αὐτῶν τὴν πόλιν νικηθεὶς Μαρ-
 δόνιος ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆ Περσικῆ στρατεύματος τῶν τετά-
 κοντα μυριάδων (α), ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἔχόντων Ἡγεμό-
 να τὸν Πausανίαν (β) ἠφανίσθη συνάμα τῷ κρείττονι μέ-
 ρει τῆ στρατεύματος· διὰ τὴν ὁποίαν νίκην οἱ Ἕλληες ἰ-
 δρύσαντο ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει, Ἱερὸν τῷ Ἐλόθεει Διός,
 τὸς δὲ ἐν τῇ μάχῃ τελοθέντων, δημοσίᾳ θάψαντες, καὶ
 ἀγῶνα γυμνικὸν σεφανίτῳ τελέσαντες, τὰ ἐλόθεεια ἀ-
 πέδειξαν· Ἐν αὐτῇ τῇ Πόλει ἦτον καὶ Ἀγαλμα τῆς Ἥ-
 ρας καθεζομένης ἐπὶ Θρόνου, ἔργον τῆ Καλλιμάχου, πλη-
 σίον ταύτης ὀλίγον ἐκτραπέισιν εἰς τὰ δεξιὰ τῆς ἀθείας,
 ἐν τῷ Κιθαιρῶνι εἶναι τὰ Ἐρίπεια Ὠσιῶν, καὶ Ἐριθρῶν
 Πόλεων ποτὲ ὁμορος μὲ ταῖς Πλαταιαῖς ἦτον καὶ ἡ κα-
 λυμένη πόλις Ἐλόθερα, ἢ ὁποία ἴσως νῦν εἶναι τὸ Πε-
 τρογεράκι· εἰς ἐκεῖνας, ὅπῃ πηγύσκουσιν ἐκ Πλαταιῶν εἰς
 Θήβας, μὲ τὴν Περσίω τὸν Ποταμὸν, ἢ Χείμαρρον, πορὸ
 τῆ ἢ ἀπεράσσει τὸν Ἀσωπὸν ποτ., παρ' αὐτὸ τὸ Ρ'εῦμα,
 κάτω ὅσον σαδίς 40., εἶναι τὰ ἰχνη τῆ Σκῶλη, πόλεως πο-
 τῆ. Σκῶλος ὁμοίως λέγεται καὶ τὸ ἐκεῖ Ὄρος· πλησίον τῆ
 Σκῶ-

(α) Ὁ ἐστὶ 300, 000, καὶ τὸν Ἡρόδοτον, κατὰ δὲ τὸν Σικελ.
 Διόδωρον 500, 000, περὶ τὸ 479. ἕως πορὸ Χείμαρ.
 (β) Καὶ τὸν Ἀριστέδω.

Σκώλα ἦτον ὁ Ἐπεωνός, πόλις ποτὲ. Θῆβαι Βοιωταίαι, κοί-
 ρως Θήβα, ἡ Μητρόπολις τῆς Βοιωτίας, ὠκεῖνος τὸ πάλαι
 καὶ ἀκρῆ, τιμηθεῖσα εἰς θρόνον Μητροπολίτε, κειμένη πρὸς
 τὸν ποτὲ Ἰσμηνὸν Ποταμὸν, ὃν καὶ Λαδωνα ἐκάλειν. ἡ Ἀ-
 κρόπολις ταύτης Καδμεία ὠνομάζετο, κτισθεῖσα ὑπὸ τῷ
 Κάδμω. αἱ δὲ Θῆβαι τὸ πρῶτον ἀτείχιστοι ἦσαν, ὕπερο
 κτισθεῖσαι καὶ αὐταὶ Θῆβαι ὠνομάθησαν ὑπὸ Ζήθε καὶ Ἀμ-
 φίωνος τῶ Λυραδῶν, διὰ τὴν συγγένειαν τῆς Θήβης τῆς
 Θυγατρὸς τῆ Προμηθέως, ἀπέχει τῶ Ἀθηνῶν 50. μί-
 λια. 30. τῆς Εὐρείας, καὶ 40. τῆς Λεβαδίας. ἐνομίζετο
 αὐτὴ ἡ πόλις ὑφ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος μεγάλη καὶ ἰχυρὰ, διὰ
 τὴν δαύαμιν, καὶ τὸ μέγεθος τῶ ἔργων. ἠνθισαν ἐξ αὐ-
 τῆς ἄνδρες ἐπισημοτάτοι εἰς τὴν ἀρετὴν καὶ μάθησιν, ὁ
 Δίνος, ὁ Πίνδαρος, ὁ Κέβης, ὁ Ἐπαμινώνδας, ὁ Πε-
 λοπίδας, καὶ ἄλλοι πόσοι καὶ πόσοι. αὐταῖς τὰς Θήβας ἠδά-
 φισεν ὁ Μακεδῶν Ἀλέξανδρος (α) αὐλῆντος τῆ Ἰσμινίς,
 καὶ πάλιν τὰς ἀνέκτισε χάριν τῆ Θεβαίου Ἀθλητῆ, ἡ καὶ
 μετὰ εἴκοσι ἔτη τὰς ἀνέκτισεν ὁ Κάσανδρος μάλιστα διὰ
 τὴν ἔχθραν, ἣν εἶχε πρὸς Ἀλέξανδρον. περὶ αὐτὴν τὴν
 πόλιν εἶναι Πηγὰς πολυθύλητοι, οἷον ἡ Ἀγαπίππη, ἡ
 Ἰπποκρήνη, τὰς ὁποίας μυθολογεῖσι να εὖρον ὁ Κάδμος
 διὰ τῆ ὄνουχος τῆ πτερωτῆ Ἴππε, ἡ Ἀρέθουσα, ἡ Δίρκη,
 ἀφ' ἧς ὁ Πίνδαρος Διρκαῖος προσωνομάθη, καὶ ἄλλαι. κα-
 λῆνται αὐταὶ αἱ Θῆβαι Ἐπτάπυλοι, ὡσαν ὅπε τὸ πάλ-
 λαι εἶχασιν ἑπτὰ Πύλας, τῶ ὁποίων τὰ ὀνόματα ἦσαν
 ταῦτα. Ἡλεκτεῖς Πύλη, κληθεῖσα ἀπὸ Ἡλέκτρας τῆς
 Ἀδελφῆς τῆ Κάδμου, δι' αὐτῆς ὄδον εἰς τὰς Πλαταιάς.
 Προίτις, ὀνομαθεῖσα ἀπὸ Προίτε Ἄνδρος ἐπιχωρεῖς, δι-
 ἧς εἰς τὴν Χαλκίδα, καὶ Τάλμυσον ἐφέροντο. Νηίτις, λα-
 βῆσα τὴν κλήσιν ἀπὸ τῆς Νήτις, τὴν ὁποίαν χορδὴν εἰς
 αὐτὴν τὴν Πύλιν εὖρον ὁ Ἀμφίων, δι' αὐτῆς ἀπῆρχοντο
 ὅτι

(α) Καθ' ὃν καιρὸν ἠεθμῆντο ἐν αὐτῇ, 50,000 ἰγκύπτικοι.

ἐπὶ τῷ Ὀγκαΐδα πόλιν, παρ' ἧς καὶ Ὀγκαῖς ἐλέγεται. Ὑ-
 ψίση, μετὰ τὸ νῆσον πρὸς αὐτῇ Γερὸν τῷ Ὑψίστῳ Διὸς,
 ἢ ἄγρσα ἐπὶ τὰς Ποτνιας. Κρηνίς, ἢ ἐπὶ τὰς Θεραπνῆς
 φέρουσα. Ὠγυγία, ἢ τις καὶ Ἀρταιολάτῃ, δι' ἧς ἐγένετο ἡ
 οἰδιποδικὴ ὁδός. καὶ ἡ Ὀμολαΐδης, κληθεῖσα ὑπὸ Ὀμο-
 λαΐδος τῆς Θυγατρὸς τῆς Νιόβης. αὐτὴ ἦτον ἢ ἐπὶ τὸν Ἰσ-
 μιὸν ἄγρσα. ἀνωτέρω τῆ Ἰσμινῆ εἶναι ἢ Κρήνη τῆ Ἀ-
 ρείως. Μυθολογοῦσιν ὅτι ὁ Ἀμφίων ἐκτίσεν τὰ Τείχη τῆς
 Θεβῶν, διὰ τὴν λαλήματος τῆς Κιθάρας, ἐμφαίνοντες, ὅ-
 τι ἐσάθη ἑξάμετρος εἰς τῷ Μισικῷ, καὶ εἰς τῷ Ἀρμο-
 νίῳ, τῷ ὁποίῳ ἐδιδάχθη ὡδὴ τῆς Λυδῶν, φροδέσας
 εἰς τὰς τέσσαρας προτέρας χορδὰς, ἄλλας τρεῖς ὑπερέστας
 παρ' αὐτῆ. Ἐθυσίαζον οἱ Θεβαῖοι ταύρας τῷ Πολίῳ Ἀ-
 πόλλωνι. καλοῦσιν οἱ Ποιναὶ τῷ Θεβαΐδα, καὶ Ὠγυ-
 γίῳ. καὶ τὰ ἐξῆς. Πόρρω τῆς Θεβῶν δέκα σταδίαις, εἶναι
 τὰ Ἐρείπια τῆς Ποτνιαῶν τῆς ποτὲ πόλεως. Μετὰ τῷ δια-
 βῶσιν τῷ Ἀσωπῆ Ποταμῆ, εἰς τῷ ὁδὸν τῷ ἄγρσῳ ἐκ
 Θεβῶν ἐπὶ τῷ Χαλκίδῃ, εἶναι Χωρίον Τόμισσος καλε-
 μνον, εἰς τῷ ὁποίῳ τὰ ἀριστερὰ μέρη ἑπτὰ στάδια παρεμ-
 πρὸς εἶναι τὰ Ἐρείπια τῆς Γλισαῦτος ποτὲ πόλεως. Ὑ-
 πὲρ Γλισαῦτος εἶναι τὸ ὄρος Ὑπάτος ὀνομαζόμενον, καὶ
 Χείμαῦρος ὁ Θερμόδων. Μετὰ τῷ Τόμισσόν ἐπομνήως
 κατὰ τῷ Λεωφόρον τῷ ἄγρσῳ εἰς Χαλκίδῃ, εἶναι τὰ Ἐ-
 ρείπια τῆς πόλεως, ἢ τις Ἄρμα ἐκαλεῖτο. μετὰ ταύτῃ ἦ-
 τον ἢ Μυκαλησός, καὶ μετὰ ταύτῃ ἢ Αὐλὶς, περὶ ἧς ἐρ-
 ρέθη ἀνωτέρω. Τανάρα, ἢ τις καὶ Ποιμανδεῖα ἐλέγεται,
 καὶ Γραία, καὶ τῶρα Τανάρα, κληθεῖσα ὑπὸ Τανάρας τῆς
 Γυναικὸς τῆς Ποιμανδρῆ τῆς οἰκιστῆς τῆς πόλεως, καὶ Θυγα-
 τρὸς τῆς Αἰόλου. πόλις ποτὲ ὠρίφημος, μετὰ θρόνον Ἐ-
 πισκόπῃ ὑπὸ τὸν Ἀθηναίων Μητροπολίτῃ, ἀπέχεσθαι τῆς
 μετὰ Πλαταιῶν σταδίαις 200., τῆ δὲ Ὠρωπῆ 130. κατὰ
 τὸν Πausανίαν, καὶ 150. τῆς Θεβῶν. εἰς αὐτῷ ἐγχεῖν ἦ-
 ταν βόες ἀριστοί. πλησίον ταύτης εἶναι τὸ Κηρύκιον ὄρος,
 εἰς

εἰς τὸ ὁποῖον ἐγενήθη ὁ Ἑρμῆς. Ἐκ τῶ ἀνωτέρω ρηθῆτος Ἀκραφνίε, ὅπερ καὶ Ἀκείφεια ἐλέγετο, ἐπὶ Κωπαίδα, τὸ ἐν τῇ ὁδῷ Πεδίου, Ἀθαματίον καλεῖται, ὑπὸ τῶ ἐν αὐτῷ οἰκήσαντος Ἀθάμαντος. Κῶπαι πόλις ποτε, πλησίον τῆς Κηφισίδος λίμνης, ἡ ὁποία ἀπ' αὐτῆς καὶ Κωπαῖς ὠνομάσθη, λέγεται πῶρα κοινῶς ἡ λίμνη τῆς Τωπόλιας. ἡ περίμετρος ταύτης τῆς λίμνης ἐμετρεῖτο ποτε σαδίεσ 380. ἐν ἀριστερᾷ τῆς Κωπῶν παρεμβὰς σαδίεσ 120, ἦσαν οἱ Ὀλμῶνες πόλις. πόρρω τῶτων σαδίεσ ἑπτὰ ἦτον ὁ Ἰητῶς πόλις. τῶ δὲ Ἰήτῃ σαδίεσ 20. ἀπέχουσιν οἱ Κύρτωνες, Πόλισμα ἐπὶ Ὀρεσ ὑψηλῶ. ἐκ δὲ τῆς Κιρτώνων μετὰ τὴν διάβασιν τῶ Ὀρεσ, ἦτον ἡ Κορσεῖα Πόλισμα, καὶ εἰς τὸ χθαμαλὸν μέρος τρέχει Ποταμὸς Πλατάνιος λεγόμενος, ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν. Οὐχισὸς, Τέγυρα, Λεῦκτρα, ὅπερ νικήσαντες οἱ Θηβαῖοι τῆς Λακεδαιμονίεσ κατέσφαξαν αὐτῶσ (α), καὶ ἄλλα Πολίσματα, καὶ Κῶμαι ὀνομασαί. Τελότατον ἴσθον, ὅτι ἀναμεταξὺ τῶ Ῥάδεσ, τῶ Προσκυαῶ, καὶ τῶ Λεκίσι Χωρίων τῶ Ταλαντίεσ, εἶναι Μετόχι τῶ Ἁγίεσ Γεωργίεσ τῶ ἐν Μαλασίναιεσ, Ἁγιὸσ Ἀθαμάσιὸσ εἰς τῶ Βεῦδρα ἐπονομαζόμενον, ὅπερ τοπάλαι ἦτον Τέμενοσ τῶ Ἀσκληπιῶ Σωτήροσ, καθὼσ ἐκ τῶν ἐκεῖσε δερισκομῶων ἐπιγραφῶων δηλῆται. οἶον ἡ ἐν τῶ πλησίον Ναῶ τῶ Ἁγίεσ Νικολάου „ Ἀγαθῆ τύχη. Ἐδοξεν τῇ ἱερᾷ γερυσίᾳ τῶ σωτήροσ Ἀσκληπιῶ ἐν κοινῶ σήλῳ ἀναγραφῆναι, ἐν ἡ σήλῳ εἶναι τὰ ὑπογεγραμμῶνα. ἀπὲ πολλῶν καὶ μεγάλων, ὧν δὲργυετήθη παρὰ τῶ θεῶσ ἐ μνήμησ ἀείψεσ Ἰέλιὸσ Ἀειθέασ. ἐχαρίσατο διὰ τῶ θεῶσ

, τῇ

(α) Αὕτη ἡ περιφημῆσ μάχη ἐγένετο περὶ τὸ 371. ἴσθισ ἐπὶ Χερσεῶσ, ὅπερ ἐστρατεύον τῶσ Θηβαίων ὁ Ἐπαμινώνδασ ἔ Πελοπίδασ οἱ ἐνδοξότατοι ὅλον τὸ στρατόμα τῶσ Θηβαίων συνίστατο ὥστε ἀπὸ 400 ἰππέεσ, ἔ 600. πεζῶσ, τῶσ δὲ Λακεδαιμονίων ἀπὸ 1600. ἰππέεσ, ἔ 24,000. πεζῶσ.

ἢ τῆ γερυσία χαιρίδιον συφλ. . . . . εἰον πῦτι πλεισιογεί-
 ἢ τωρες ἄπο μὲν Ἡῆς Ἀυειθάλαμος, καὶ πρὸς νότον Καλ-
 ἢ λίσης κληρονόμων, ἄπο δὲ Ἀκρτε ἀυρ . . . . . Θεόδωρος.
 ἢ ἀπὸ Δύσεως οἱ ἀρέσμοντες Ὀλμωνίε κληρονόμοι. ἀπὸ
 ἢ δὲ Μεσημβείας συμ. . . . . ορος ονιος καὶ οἱ Νικοστράπυ
 ἢ κληρονόμοι ὅπῃ τι . . . . . φυτὸση τῆς γερυσίας τὰς καὶ
 ἢ ἀχε . . . . . αἰώνιον ἀναφέροντον. ὁμοίως ἔδοξεν κατὰ
 ἢ τὴν αὐτὴν. καὶ τὰ ἐξῆς καὶ ἄλλαι πλείσαι, ἃς ἐν ἄλ-
 ἢ τοις ἐκθέσομεν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ΄

Περὶ τῆς Μεγαρείδος.

Δ. Διαδέχεται τὴν Βοιωτίαν ἡ Μεγαρίς, μικρὰ Χώ-
 ρα τῆς Ἑλλάδος, ἀπὸ μὲν τῆ Ἰθμῆ, καὶ τῆ Σαρωνικοῦ
 Κόλπου ἔχουσα ἄπο Δυσμῶν καὶ τῆ Βορέας τὴν Βοιω-
 τίαν ἀπὸ Ἀνατολῶν τὴν Ἀττικὴν, καὶ ἀπὸ Μεσημβείας
 τὴν Πελοπόννησον. ἐκλήθη Μεγαρίς ἀπὸ Μεγάρων τῆς
 Μητροπόλεως αὐτῆς. αὐτὰ δὲ τὰ Μέγαρα ὠνομάθησαν
 ἐξ αἰτίας τριαύτης: Καθ’ ὃν χρόνον ἐβασίλευεν ὁ Κάρης
 ὁ Υἱὸς τῆ Φορονέως τῆτον τὸν τόπον, τότε πρῶτον ἐκτίθη-
 σαν αὐτὰ εἰς τιμὴν τῆς Δήμητρος, ἀφιερῶσαν αὐτῇ καὶ
 ὠνομάθησαν Μέγαρα κατ’ ἐξοχίαν, ὡσανὲν ὅπερ οἱ παλαιοὶ
 Ἑλλῆνες Μέγαρα ἐκάλεον τῆς Ναῆς καὶ τὰ Ἱερά τῆς Θεῶν,
 καὶ τὰ ὑπερῶα οἰκήματα τανυῶ ὅμως αὐτῆ ἡ πόλις, ἥ-
 τις τὸ πάλαι εἶχε καὶ Θρόνον Ἐπισκόπου ὑπὸ τὸν Ἰ Αθη-
 νῶν Μητροπολίτιν, κατῴπισεν εἰς Κώμην, φυλάττωσα
 μένον τὸ πρῶτον ὄνομα. ἐξ αὐτῆς κωμῆσαν ἐδοξοὶ Ἄν-
 ὄρες, ὁ Θεόγνης, ὁ Εὐκλείδης, ὁ Στίλπνων, καὶ ἀπὸ αὐ-
 τῆς ἐκλήθησαν οἱ Μεγαρικοὶ Φιλόσοφοι. οἱ Μεγαρεῖς ἦ-
 σαν τῶσον δασμύνοι εἰς τὸν γέλωτα, ὡσεὶ καὶ παροιμία ἀπὸ
 αὐτῶν ἐρρέθη, ἐπὶ τῆς ἀμέτρως γελῶντων. “Μεγαρικὸς
 γέλως”. ὁμοίως καὶ ἄλλαι οἶον: “Μεγαρικὰ δάκρυα”
 ἐπὶ